

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

卐 卐 卐

પુરતક ૫૦ અં.

આત્મ

સંવત ૨૦૦૮.

સં. ૫૬

અંક ૨ જો.

તા. ૧૫ ૯ ૫૨

આદ્યદ.

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦ ૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧	સામાન્ય જિન સ્તવન	...	...	...	...	...	(શ્રી જવાનમલ)	૨૧
૨	પર્યુષણ કર્તવ્ય	...	...	...	...	...	(અમરચંદ માવજી શાહ)	૨૧
૩	ભટ્ટારિ અને દિગ્તાગ	...	...	...	...	...	(પૂ. શ્રી જમ્બૂવિજયજી)	૨૨
૪	ભટ્ટારિ અને દિગ્તાગ (અંગ્રેજીમાં)	...	...	...	...	...	(એ. આર. રંગા-સ્વામી આયંગર)	૨૭
૫	ઉપરના લેખનો અનુવાદ	...	...	...	...	...	...	૨૭
૬	વલ્લભવાણી	...	...	...	...	...	(પૂ. આ. શ્રીનિજયવલ્લભ મૂરીશ્વરજી મં.)	૩૩
૭	શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરની કૃતિઓ	...	...	...	...	...	(પ્રો. હીરલાલ રસિકદાસ કાપડિયા એમ. એ.)	૩૪
૮	વર્તમાન સમાચાર	...	...	...	...	...	...	(સભા) ૩૬
૯	સ્વીકાર-સમાલોચના	...	...	...	...	...	...	(સભા) ૩૬

“ શ્રી કલ્પસૂત્ર-(સચિત્ર) ”

આર્થિક સહાય મળેથી છપાવવામાં આવશે.

શ્રી કલ્પસૂત્ર એ આપણો મહાન પૂજ્ય ગ્રંથ છે. દર વર્ષે પવિત્ર પર્યુષણપર્વમાં પૂજ્ય મુનિ મહારાજઓ વાંચે છે. શ્રદ્ધાપૂર્વક સાંભળનારા ભાઈઓ આરાધનાવડે થોડા વખતમાં મોક્ષગામી બને છે. જ્યાં નાના મોટા ગામ-ગામડાઓમાં જ્યાં પૂજ્ય મુનિવરોના ચાતુર્માસ થતાં નથી, ત્યાંના જૈન બંધુઓને કલ્પસૂત્ર સાંભળવાની તક મળતી નથી, તેવા ગામોના કેટલાક જૈન બંધુઓ તરફથી અમોને સચિત્ર કલ્પસૂત્ર (ટીકાના અનુવાદવાળું) ગુજરાતી ભાષામાં સરલ ભાષાંતર કરાવી પ્રગટ કરવા સુચના થઈ. વખતથી થયા કરે છે, જે કે અત્યારે છાપકામ, ચિત્રકામ, કાગળો વગેરેની વધતી જતી સખ્ત મોંઘવારી છતાં શ્રી મહાવીર પ્રભુના જીવન પ્રસંગના રંગીન ફોટાઓ સાથે ઉંચા કાગળો, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાવતાં શુભારે રૂ. ૬૦૦૦) છ હજાર રૂપિયા ખર્ચના થાય તેમ છે) એક બંધુ કે બે ત્રણ બંધુઓ મળી તેટલું ખર્ચ આપશે તો તેમના જીવનચરિત્ર સાથે ફોટા આપવામાં આવશે.) ધનાઢ્ય જૈન બંધુઓએ આર્થિક સહાય આપી આવા જ્ઞાનોદ્ધાર અને અનેક ગામડાઓમાં જ્યાં જ્યાં આ ગ્રંથ જશે ત્યાં ત્યાં પવિત્ર પર્યુષણપર્વમાં અનેક જૈન બંધુઓ બંહેતો સાંભળી લાભ લેશે તેમજ પર્યુષણ કર્તવ્યો કરી આત્મકલ્યાણ સાધશે તેનો અનુમોદના વગેરે લાભ આર્થિક સહાય આપનારને વર્ષોનાવર્ષો સુધી મલશે.

આ નાના ગામો માટે પર્યુષણ પર્વ માટે અતિ મૂલ્યવાન અને ઉપયોગી ગ્રંથ હોવાથી તેવા તેવા ગામોને જ માત્ર ભેટ મોકલવામાં આવશે.

આર્થિક સહાય આપનારની સુચના અમુક જ્ઞાનમંડારો સિવાય માત્ર ખાસ ઉપકારી ગ્રંથ હોવાથી સિવાય કોઈને ભેટ આપવામાં આવશે નહિં. અને જરૂરીયાત હશે ત્યાં સભા અમુક શરતે ભેટ મોકલશે.

લાભ લેવો હોય તેમજ આ સભાને પત્ર લખી જણાવવું.—

જાહેર ખબર.

શ્રી ભાવનગરમાં શ્રી કૃષ્ણનગરમાં બંધાયેલ નવા જીનાલયમાં મૂળનાયકજી તરીકે પધરાવવા શ્રી મહાવીરસ્વામીજીની પ્રતીમા એક ઉચાઇ ઈંચ ૨૫ અગર તેથી વધારે યોગ્ય નકરાથી જોઈએ છે.

લખો—શા. નારણજી ભાણાભાઈ. (વીમાવાળા.)

કાંટાવાળો ડેલો-ભાવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૮.

ભાદ્રપદ

પુસ્તક ૫૦ મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૮.

:: તા. ૧૫ મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૫૨ ::

અંક ૨ જો.

સામાન્યજિન રતવન.

(પ્રભુ પુજ શાસન અતિ ભયુઃ એ રાગ.)

પ્રભુ તારું દર્શન લાગે પ્યારું, પાપ કોડો હરનારું રે;
મનવાંછિત ફલ તે આપે, આનંદ ઉત્કૃષ્ટ દેનારું રે. પ્રભુ ૧
પ્રભુ પુજ મૂર્તિ મનોહારી, જોતાં દિલ હર્ષિત થાવે રે;
જે નરનારી પુજ દર્શન કરે, તે વાંછિત સુખ પાવે રે. પ્રભુ ૨
દર્શન કરવાથી પ્રાપ્ત થાય, વિનય વિવેકાર્દિ ગુણો રે;
મોહ, માયા ને લોભ આદિ, દૂર થાય એ અવગુણો રે. પ્રભુ ૩
પ્રભુ તારા દર્શનનો પ્રભાવ, વર્ણવતા નવિ આવે રે;
જે પ્રભુ તારા દર્શન કરે, તે અવ્યાપાધ સુખ પાવે રે. પ્રભુ ૪
તેનેજ સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ થાય, જે પુજ દર્શનમાં શ્રદ્ધા ધરાવે રે;
મોક્ષનું અનંતગણું સુખ, જવાનમલ કહે તે પાવે રે. પ્રભુ ૫

પર્યુષણ કર્તવ્ય.

(કવ્વાલી)

અમે કોઈ સમાવીને, સૌ જીવો ખમાવીને;
વળી મરતક નમાવીને, મિચ્છામિ દુઃકલં પ્રહીશું. ૧
અમે સંયમ તપ પાળી, કલુષિત કર્મને જાળી;
વળી સૌ દોષને ટાળી, પરમ આરાધના કરીશું. ૨
અમારી કાયા મન વાણી, કરે અહિંસાતણી દહાણી;
દયા વીર ધર્મ પીછાણી, પર્યુષણને દીપાવીશું. ૩
ન દ્રેષી કોઈના થઈશું, ન વિરોધી અમે જનશું;
ક્ષમાનું સૂત્ર આચરશું, કષાયોને શમાવીશું. ૪
અમે સત્ય ન્યાય ને નીતિ, સૌ જીવો તરફ પ્રીતિ;
અમારા ધર્મની રીતિ, 'અમર' પ્રેમે પ્રસારીશું. ૫

—અમરચંદ્ર ભાવજી શાહ.

॥ जयन्तु जिनेन्द्राः ॥

भर्तृहरि अने दिङ्नाग

श्री आत्मानंदप्रकाशना ता. १५-३-५२ ना अंकમાં આચાર્યભગવાન શ્રી મહાવાદ્ધિમાત્રમણના સમયના અનુસંધાનમાં ઔદ્ધાચાર્ય દિંગનાગરચિત પ્રમાણસમુચ્ચયની રચના ભર્તૃહરિપ્રણીત વાક્ય-પદીયથી પછી થયેલી છે, એ હું જણાવી ગયો છું. આ સાથે Bhartṛhari and Dinnāga (ભર્તૃહરિ અને દિંગનાગ) નામનો જે ઇંગ્લીશ લેખ આપવામાં આવેલો છે તે ઉપર જણાવેલ વાક્ય-પદીય અને પ્રમાણસમુચ્ચયના પૂર્ણપરભાવનું જ વિશદરીતે સમર્થન કરે છે. આ ઇંગ્લીશ લેખના લેખક વિદ્વાન મહાશય શ્રીમાન રંગાસ્વામી રામાનુજ આચાર્યગર મહેસુરરાજ્યના પુરાતત્ત્વ સંશોધનમંદિરના મુખ્ય સંચાલક છે, સંસ્કૃત સાહિત્યના જ્ઞાન ઉપરાંત ટિબેટન ભાષાનું પણ જ્ઞાન ધરાવે છે અને ભારતમાં ટિબેટનગ્રંથો ઉપર સંશોધન કરનારા વિરલ વિદ્વાનોમાંના એક છે.

ઔદ્ધ સાહિત્યનો ધણો મોટો ભાગ સંસ્કૃત ભાષામાં આજે નાશ પામી ગયો છે અને તેનાં ચીની તથા ટિબેટન ભાષાંતરો જ આજે મળે છે. આ હકીકત મારા લેખોમાં હું ઘણીવાર જણાવી ગયો છું. પ્રમાણસમુચ્ચય નામનો દિંગનાગરચિત ગ્રંથ કે જેનો વૈદિક તથા રજૈન સાહિત્યમાં ખંડન-મંડન માટે ધણો ઉપયોગ કરવામાં આવેલો છે તેની પણ આ જ દશા થઈ છે. આ ગ્રંથ ઉપર દિંગનાગની સ્વોપજ વૃત્તિ પણ છે અને તેના ઉપર જિનેન્દ્રમતિપાદ ઉદ્દે જિનેન્દ્રપ્રોદ્ધએ રચેલી ૬૦૦૦ શ્લોકપ્રમાણ વિશાલામલવતી નામની ટીકા પણ છે. આ મૂલ, વૃત્તિ અને ટીકા ત્રણે સંસ્કૃતમાં નાશ પામી ગયાં છે, તેથી પ્રમાણસમુચ્ચયનું ટિબેટન ભાષાંતર ઉપરથી સંસ્કૃતમાં પુનઃ ભાષાંતર (Restoration into Sanskrit) કરીને જનતા સમક્ષ મૂકવા માટે શ્રી આચાર્યગરે ધણો પ્રયત્ન કરીને આજથી આવીસ વર્ષ પૂર્વે તેના ૬ પરિચ્છેદો પૈકી પ્રથમ પરિચ્છેદ પ્રકટ કર્યો હતો. ત્યારપછી અનુક્રમે બીજા પરિચ્છેદો પ્રગટ કરવા માટે તેમનો પ્રયત્ન તો ચાલુ હતો જ. પણ ટિબેટનમાંથી સંસ્કૃતમાં ભાષાંતર કરવાના કાર્યની અત્યંત કઠિનતાને લીધે પ્રકાશિત કરી શક્યા નહોતા. આથી જ્યારે મેં નયચક્રમાં પ્રમાણસમુચ્ચય અને તેની વૃત્તિના ધણા પાઠો ઉદ્ધૂત કરેલા જોયા ત્યારે મેં તેમને સૂચના કરી કે નયચક્ર નામના અપ્રસિદ્ધ જૈનદાર્શનિક ગ્રંથનો ઉપયોગ કરવાથી ટિબેટનમાંથી સંસ્કૃતમાં અનુવાદ કરવાનું કેટલેય સ્થળે તમારું કષ્ટ બચી જશે. તેઓ ધણા ખુશી થયા અને મારી પાસેથી નયચક્રની પ્રતિ મંગાવી. પછી વડોદરા, હંસવિજયજી લાયબ્રેરીની નયચક્રની પ્રતિ પૂજ્યશ્રી પુણ્ય-વિજયજી મહારાજ સાહેબદારા મેં તેમના ઉપર મોકલાવી હતી. આ પ્રતિનો ઉપયોગ તેમણે ભર્તૃહરિના સમયના સંબંધમાં પણ કર્યો છે, એનો ઉદ્દેશ્ય સાથેના લેખમાં વાચકો જોઈ શકશે.

૧ H. R. Rangaswami Iyengar, M. A. Superintendent, Oriental Research Institute, MYSORE.

૨ ન્યાયાવત્તરમાં આચાર્ય ભ૦ શ્રી સિદ્ધસેનદિવાકરજીએ પણ પ્રમાણસમુચ્ચયનું ખંડન કરેલું છે. ૩ વિ. સં. ૨૦૦૪ માં અમારું તલેગામ દમદેરા (જલ્લા-પુતા) માં ચોમાસું હતું તે વખતે નયચક્રની પ્રતિ મેં આચાર્યગર ઉપર મોકલાવી હતી એટલે મારા નામોદ્દેશ્યમાં તલેગામનું નામ તેમણે લખ્યું છે.

પ્રસિદ્ધ ચીની યાત્રી ઇત્સિંગે જણાવેલો ભર્તૃહરિનો ઇસ્વીસન ૬૫૦ માં મૃત્યુસમય ચોથીથી આઠમી શતાબ્દી સુધીના ભારતીયદર્શનિક ઇતિહાસમાં એક સીમાચિહ્ન (Mile-stone) રૂપે થઇ પડ્યો છે. તેને આધારે ધણાય અંચકારોનો સમય નક્કી કરવામાં આવ્યો છે. યુરોપીય અને ભારતીય વિદ્વાનોએ ઇત્સિંગના વચનને એક આપવાકમરૂપે જ માની લીધું હતું, છતાં ઇત્સિંગનું આ કથન સત્ય નથી, એમ કેટલાક વિદ્વાનોના મનમાં ધણા સમયથી ધોળાયા કરતું હતું. મેં પણ મારા નૃવચકના લેખોમાં આ વાતનો અગાઉ નિર્દેશ કર્યો જ છે, પરંતુ દિહનાગે એ કારિકા ભર્તૃહરિના વાક્યપદીયમાંથી ઉદ્ધૃત કરી છે, આ વાતની સર્વપ્રથમ શોધ શ્રી આયંગરે જ કરી છે અને ઇત્સિંગના કથનની અસત્યતા તેમણે બરાબર સપ્રમાણુ સિદ્ધ કરી આપી છે. વિશાલામલવતી(પ્રમાણુસમુચ્ચયટીકા) ની કોપી કરતાં આ હકીકત તેમને જડી આવી હતી. આ શોધનું મહત્ત્વ કેટલું અધું છે, એ તે વિષયમાં રસ ધરાવતા માણસો સહજ રીતે સમજી શકશે. ૪ થી ૮ મી શતાબ્દી સુધીના વિદ્વાનોના સમયની જે વ્યવસ્થિત શૃંખલા સંશોધકોએ તૈયાર કરી છે તેને હવે બદલ્યા સિવાય છૂટકો જ નથી. અસ્તુ.

તા. ૧૫-૩-૫૨ ના અંકમાં જે માહિતી મેં રજૂ કરી હતી તથા સાથેના ઇંગ્લીશ લેખમાં પણ જે માહિતી છે તેનાથી અધિક તપાસ કરતાં જે વધારે માહિતી મને મળી આવી છે તે નીચે પ્રમાણુ છે.

પ્રમાણસમુચ્ચય ઉપરની દિહનાગની વૃત્તિના બે ટિપ્પેટન ^૧ અનુવાદો થયેલા છે. એક અનુવાદ ભારતીયપંડિત **વસુધરરક્ષિત** કે જે ટિપ્પેટમાં ગયો હતો તેણે કર્યો છે, બીજા બીજા અનુવાદ **કનકવર્મા**એ કરેલો છે. એક જ અંચના બંને અનુવાદો હોવાથી આશય એક જ છે, છતાં અનુવાદો ભુદા ભુદા હોવાથી ભાષામાં ઘણો ઘણો ફરક પડી ગયો છે. કાષ્ઠક રચણે અનુવાદકની શ્રૂસ પણ થઇ ગઇ છે, છતાં અહીં એ અપ્રસ્તુત છે. બે અનુવાદમાં બીજા અનુવાદ વધારે સારો છે. વૃત્તિના અનુવાદમાં મૂળ કારિકાઓનો પણ અનુવાદ મોટાભાગે ભેગો આવી જાય છે, છતાં **કનકવર્મા**એ કરેલો મૂળનો ભુદો અનુવાદ પણ મળે છે. આ બંને કરતાંય વિશાલામલવતી ટીકાનો અનુવાદ ઘણો સુંદર છે.

દિહનાગે જે પ્રસંગમાં જે રીતે વાક્યપદીયની કારિકાઓ ઉદ્ધૃત કરી છે તે આખો પ્રસંગ વૃત્તિના બંને અનુવાદોનું પરિશીલન કરીને સંસ્કૃતમાં ભાષાંતર કરીને નીચે આપવામાં આવે છે.

૨મથ જાતિ-સમુદાયશબ્દયોઃ કો વિશેષ ઇતિ ચેત્, કશ્ચિદપિ નાસ્તિ । જાતિ-શબ્દોઽપિ પ્રસિદ્ધિવશાત્ કચિત્ પ્રત્યેકમવયવેષુ મારોપ્યતે યથા-અમશ્યો ગ્રામશૂકર ઇતિ । કચિત્તુ મુખ્યઃ । યથોક્તમ્—

૧ પ્રમાણુસમુચ્ચયવૃત્તિના બંને ટિપ્પેટન અનુવાદો નાર્થંગએડીશનની Tanjur, Mdo, No. 95 પ્રતિમાં અનુક્રમે પૃ. ૧૩ A-૮૬ B તથા પૃ. ૮૬ B-૧૭૬ B માં છપાયેલા છે. આ બંને અનુવાદોનાં અતિ દુર્લભ પાનાં મને જોવા આપવા બદલ મિત્રવર્ચ શ્રી H. R. R. આયંગરને અનેકશઃ ધન્યવાદ આપું છું.

૨ પ્રમાણસમુચ્ચયવૃત્તિના બંને અનુવાદોને તપાસીને મેં આ સંસ્કૃત રૂપાંતર (Retranslation) તૈયાર કર્યું છે. તેમાં પણ મુખ્યતથા હું અહીં બીજા અનુવાદને અનુસર્યો છું. વૃત્તિના બંને ટિપ્પેટન અનુવાદો તથા વિશાલામલવતી ટીકાનો પણ ટિપ્પેટન અનુવાદ અહીં આપવાની મારી ઇચ્છા હતી, પરંતુ આ માસિકના મોટા ભાગના વાચકો ટિપ્પેટન ભાષાથી અપરિચિત હોવાને લીધે તેમને એ લાંબા લાંબા અવતરણો કંટાળાદાયક થઇ પડશે, એમ સમજીને એ અનુવાદ આપવાનો લોભ અહીં

“^૧સંખ્યાપ્રમાણસંસ્થાનનિરપેક્ષઃ પ્રવર્તતે ।

બિન્દૌ ચ સમુદાયે ચ વાચકઃ સલિલાદિષુ^૨ ॥” ઇતિ ।

કચિત્તુ અવયવેષુ ન પ્રવર્તતે એવ । યથા—

“સંસ્થાનવર્ણાવયવૈર્વિશિષ્ટે યઃ પ્રયુજ્યતે ।

શબ્દો ન તસ્યાવયવે પ્રવૃત્તિરુપલભ્યતે^૩ ॥” ઇતિ ।

^૪સંસ્થાનવિશિષ્ટે પ્રવૃત્તાઃ ચક્રમ્ પરિમણ્ડલો દીર્ઘશ્ચતુરસ્ર ઇતિ તથા મુષ્ટિ-પ્રન્થિ-પંક્તિ-કુણ્ડલકાદયઃ અવયવં નાભિદધતિ । વર્ણવિશિષ્ટ પ્રવૃત્તાઃ ‘ચિત્રઃ કલ્માષઃ’ ઇત્યાદયઃ અવયવવિશિષ્ટે પ્રવૃત્તાઃ ‘શતં સહસ્રં પ્રસ્થો દ્રોણો માસઃ સંવત્સરઃ’ ઇત્યાદયઃ અવયવેષુ ન પ્રવર્તન્તે ।

સમુદાયશબ્દોઽપિ કચિત્ પ્રત્યેકં પરિમાપ્યતે, યથા ‘નગરમ્’ ઇતિ ઉચ્યતે । કચિત્તુ આરોપ્યતે, યથા—શરીરકર્મણા આત્મનઃ કર્મ ઉચ્યતે । કચિત્તુ અવયવેષુ નૈવ પ્રવર્તતે,^૫ યથા યૂથં વનમિતિ । ^૬પ્રમાણસમુચ્ચયવૃત્તિઃ, અપોહપરિચ્છેદઃ પશ્ચમઃ

જતો કરું છું. ઉપરાંત ટિબેટન ભાષામાંના કેટલાય અક્ષરો આપણી લિપિમાં નથી. એટલે તેના પ્રતિશબ્દો સૂચવવા માટે મારે જાત-જાતના સંકેતો આપવા પડે છે. અને એ સંકેતોથી અપરિચિત હોવાને લીધે આપણા કંપોઝીટરને લાગે તેમાં ધણીવાર ભૂલ થાય છે.

૧ તા. ૧૫-૩-૫૨ ના આત્માનંદ પ્રકાશના અંકમાં પૃ. ૧૧૩ માં મેં જણાવ્યું છે તે પ્રમાણે આ કારિકાના બીજા ટિબેટન ભાષાંતરમાં કનકવર્માએ પૂર્વાર્ધ-ઉત્તરાર્ધનો વ્યુત્ક્રમ કર્યો છે. પણ વસુધરારક્ષિતે કરેલા પહેલા અનુવાદમાં નીચે મુજબ અરાબર ક્રમ પ્રમાણે છે.

ટિબેટન ભાષાંતર નં. ૧

સંસ્કૃત

પ્રહ્લ-દહ્ લહ્-જિહ્ દહ્ નિ દ્વિચ્ચ-સ્ ।

સંખ્યાપ્રમાણસંસ્થાન

વૃત્તોસ્-પ મેદ્-પદ્ રવ્-તુ ડ્જુગ્ ।

નિરપેક્ષઃ પ્રવર્તતે ।

હુ લ-સોગ્ પઠિ થિગ્ પ દહ્ ।

બિન્દૌ ચ સમુદાયે ચ

ડહ્-પ લ યહ્ વર્જોદ્-પદ્ વ્યેદ્ ।

વાચકઃ સલિલાદિષુ ॥

૨ વાક્યપદીય, કાણ્ડ ૨, કારિકા ૧૫૭ ।

૩ વાક્યપદીય, કાણ્ડ ૨, કારિકા ૧૫૬ ।

૪ પ્રમાણસમુચ્ચયવૃત્તિના પહેલા અનુવાદમાં અહીં નીચે પ્રમાણે વાક્યરચના છે—

સંસ્થાનવિશિષ્ટે પ્રવૃત્તઃ ‘ચક્રમ્, પરિમણ્ડલઃ, દીર્ઘઃ, ચતુરસ્રઃ’ ઇતિ અવયવો નાભિધીયતે । તથા મુષ્ટિપ્રન્થિપંક્તિકુણ્ડલકાદયઃ ।

તુલના—“સંસ્થાનવિશિષ્ટોપક્રમઃ (ટ્રે ચક્રમ્) પરિમણ્ડલો દીર્ઘશ્ચતુરસ્ર ઇતિ તદવયવો નાભિધીયતે । તથા મુષ્ટિપ્રન્થિસન્ધિક્ષ(?)કુણ્ડલકાદયઃ શબ્દાઃ તદવયવેષુ ન પ્રયુજ્યન્તે । વર્ણશબ્દાનાં ચિત્રઃ કલ્માષઃ સારજ્ઞ ઇતિ તદવયવેષ્વપ્રવૃત્તિઃ । અવયવશબ્દેન શતં સહસ્રં પ્રસ્થો દ્રોણઃ માસઃ સંવત્સરઃ । ”

—મર્તુહરિવિરચિતવાક્યપદીયસ્વોપજ્ઞવૃત્તિ,

૫ દ્વેર્-ન રુયુ શેસ્ વ્ય વ દહ્ । નગ્સ્ શેસ્ વ્ય વ ત્ત બુઓVI

૬ પ્રમાણસમુચ્ચયવૃત્તિના પ્રથમ અનુવાદમાં આ ભાગ પૃ. ૮૭A માં છે, બીજા અનુવાદમાં પૃ. ૧૭૦B-૧૭૧A માં છે

આમાં યથોક્તમ્ એ પ્રમાણે નિર્દેશ હોવાથી દિહ્તાગે ઉપરની બે કારિકાઓ અન્ય ગ્રંથમાંથી ઉદ્ધૃત કરી છે, એ તો ચોક્કસ દેખાઈ આવે છે હવે આ બે કારિકા કોની છે, તે જાણવા માટે આના ઉપર જિનેન્દ્રભતિવિવેચિત વિશાલામલવતી ટીકામાં નીચે મુજબ જે વ્યાખ્યા છે તે જોવાથી ખાતરી થશે કે આ કારિકાઓ ભર્તૃહરિની જ છે.

અથેત્યાદિ । યદિ ઉભાવપિ સામાન્યવાચિનૌ [તર્હિ] જાતિ-સમુદાયશબ્દયોઃ કો વિશેષઃ ? ન કશ્ચિદિત્યભિપ્રાયઃ । કશ્ચિદપિ નાસ્તીતિ પતન્માત્રેણ અંશેન વિશેષો નાસ્ત્યેવ ઇતિ ભાવઃ, ન તુ સર્વથા નાસ્ત્યેવ ઇતિ । અન્યથા ‘અયં જાતિશબ્દઃ, અયં સમુદાયશબ્દઃ’ ઇતિ ભેદો ન સ્યાત્ ।

નનુ અવયવેષુ સાક્ષાદધ્યારોપાભ્યાં પ્રવૃત્ત્યા ભેદો ભવિષ્યતિ, જાતિશબ્દઃ પ્રત્યેકમવયવેષુ સાક્ષાદ્ વર્તેતે, સમુદાયશબ્દસ્તુ અધ્યારોપાત્ । અયં જાતિસમુદાયશબ્દયોઃ વિશેષઃ । પ્રસિદ્ધિ-વશાત્ જાતિશબ્દઃ પ્રત્યેકમપિ સમુદાયિષુ વર્તેતે, સમુદાયશબ્દસ્તુ પ્રત્યેકં સમુદાયિષુ અધ્યારોપ્યેતે ઇતિ ચેત્, તત આહ-પ્રસિદ્ધિવશાદિત્યાદિ । શૂકરવ્યકેરવયવેષ્વપિ શૂકરશબ્દ આરોપાદ્ વર્તેતે-યથા અમશ્યો ગ્રામશૂકર ઇતિ વચ્ચને અવયવા અપિ અમશ્યાઃ ।

કચિત્તુ મુખ્યઃ અવયવેષુ વર્તેતે । યથોક્તં ભર્તૃહરિણા । સલિલાદિષુ ઇતિ આદિશબ્દેન પૃથિવ્યાદિપરિગ્રહઃ । સંખ્યાદિનિરપેક્ષત્વેન અવયવેષુ મુખ્યા પ્રવૃત્તિઃ દર્શયેતે । સંખ્યાદિ-સાપેક્ષત્વે...ચતુરસ્રાદિવત્ મુખ્યા પ્રવૃત્તિર્ન સ્યાત્ । તત્ર સંખ્યાનિરપેક્ષઃ બિન્દ્વજ્જલ્યાદિઃ સંખ્યાનિરપેક્ષત્વાત્ પક્ષસ્મિન્નપિ બિન્દૌ વર્તેતે અનેકેષ્વપિ । સલિલશબ્દઃ પ્રમાણનિરપેક્ષઃ । સંસ્થાનનિરપેક્ષઃ દીર્ઘપરિમણ્ડલચતુરસ્રાદ્યનપેક્ષત્વાત્ ।

તથા મુષ્ટિગ્રન્થિકુણ્ડલકાદીનામવયવા મુષ્ટ્યાદિશબ્દૈર્નાભિધીયન્તે । અવયવવિશિષ્ટે ઇતિ, નિયતાવયવવિશેષસમુદાયવાચિનઃ શતાદિશબ્દા અવયવેષુ ન પ્રવર્તન્તે । વર્ણવિશિષ્ટે ચિત્રઃ કલ્માષ ઇતિ નીલે રકે વા ચિત્રાવયવે ન પ્રવર્તેતે ।

કચિત્ પ્રત્યેકં પરિસમાપ્યતે ઇતિ પ્રત્યેકમવયવેષુ મુખ્યઃ પ્રયુજ્યતે इत्यर्थः । મુખ્ય इत्येतत् कुत इति चेत्, ‘પશ્ચાદ્ભૂતે ઉપચારઃ’ ઇતિ વચ્ચનાત્ । નગરશબ્દઃ ગૃહક્ષેત્રમાર્ગ-

૧ આ વ્યાખ્યા ટિબેટન ભાષાંતર ઉપરથી સંસ્કૃતમાં રૂપાંતર (Restoration) કરીને મેં અહીં આપી છે. નાથ'ગ્જેડીશનની Tanjur, Mdo, No. 115 પ્રતિમાં આ ભાષાંતર છપાયેલું છે. આ ભાષાંતરની અત્યંત દુર્લભ પ્રતિ કે જે ઘણા ઘણા પ્રયત્ન કરવા છતાં અમને મળી શકી ન હતી તે Adyar Library, Theosophical Society, Adyar, Madrasમાંથી મેળવી આપવા બદલ ભાંડારકર ઓરિએન્ટલ રિસર્ચ ઇન્સ્ટીટ્યુટ (પુના) ના ક્યુરેટર International Scholar શ્રી પરશુરામ ભાઉસાહેબ ગોડે (P. K. Gode) તથા પુના, ફર્ગ્યુસન કોલેજના જર્મન ભાષાના અધ્યાપક વિવિધ ભાષાના નામાંકિત વિદ્વાન્ ડૉ. શ્રી વાસુદેવ વિશ્વનાથ ગોખલે M. A. Ph. D. કે જેમની પ્રેરણાથી જ હું ટિબેટન ભાષા શીખ્યો છું તથા જે મારા અંગત ધર્મસ્નેહી છે તેમને અનેકશઃ ધન્યવાદ આપું છું.

પ્રાકારપુરુષાદિસમુદાયવાચક એકદેશે પુરુષાદૌ વર્તેતે । શરીરકર્મણા આત્મનઃ કર્મ ઉચ્ચતે
इत्यत्र शरीरशब्दो हस्तादिसमुदाये वर्तमानस्तदवयवेष्वेव अध्यारोप्यते ।

અર્થે પુનરત્ર જાતિ-સમુદાયશબ્દો વિશેષઃ પ્રકાશ્યતે-સમુદાયશબ્દ એકસમુદાયનાન્ત-
वर्तिनः सजातीयान् विजातीयांश्च अभेदेन-अभिदधति, जातिशब्दस्तु तज्जातीयानेव समु-
दितानसमुदिताश्चापीति ।

—વિશાલામલવતી નામ પ્રમાણસમુચ્ચયટીકા. પૃ૦ ૩૩૦ B-૩૩૧ A.

આ ટીકામાં યથોક્તં મર્ત્તહરિણા એમ ઉલ્લેખ હોવાથી આ કારિકાદય ભર્તૃહરિનું છે એ તો
રપષ્ટ છે. તપાસ કરતાં આ ખતે કારિકાઓ ભર્તૃહરિના વાક્યપદીયના ૨૫ કાંડમાં અનુક્રમે ૧૫૭
તથા ૧૫૬ મી મળી આવે છે. દિગ્ગામે અહીં વ્યુત્ક્રમથી ઉદ્ધૃત કરી જણાવ્યું છે.

આ ઉપરાંત એક ખીજી વાતનો પણ પ્રસંગવશાત્ અહીં નિર્દેશ કરી લઉં. કલકત્તા સંસ્કૃત
અંથમાલા (નં. ૧૩)માં સાંખ્યકારિકાની યુક્તિદીપિકા નામની વૃત્તિ ખદાર પડી છે. આ વૃત્તિ
માઠરવૃત્તિથી તદ્દન જુદા પ્રકારની છે અને પ્રાચીન છે એમાં તો શંકા જ નથી, છતાં દિગ્ગામના
પ્રત્યક્ષં કર્ણનાપોદમ્ આ લક્ષણનો તેમાં ઉલ્લેખ હોવાથી પ્રમાણસમુચ્ચય પછી જ રચના થયેલી
છે એ તો નિર્વિવાદ છે. કલકત્તા યુનિવર્સિટીના નામાંકિત વિદ્વાન્ શતકરી મુખરજી કે જેઓ
શતકાદી બાબુના નામથી પ્રસિદ્ધ છે તેમણે યુક્તિદીપિકાની પ્રસ્તાવનામાં 'જણાવ્યું' છે કે યુક્તિ-
દીપિકામાં ભર્તૃહરિના વાક્યપદીયનું કોષ્ટ પણ અવતરણ ન હોવાથી યુક્તિદીપિકા વાક્યપદીયથી જૂની
છે. પરંતુ આ તેમનું લખાણ 'ભર્તૃહરિનું' ઇ. સ. ૬૫૦માં મૃત્યુ થયું છે' આ ઇતિહાસવચનનિર્મિત
સંસ્કારોને આધારે જ રચાયેલું છે. અને તેથી જ યુક્તિદીપિકામાં પૃ૦ ૩૮માં ભર્તૃહરિની એક કારિકા
ઉદ્ધૃત કરેલી હોવા છતાં તેઓ જોષ્ઠશક્યા નથી, પરંતુ ખરી રીતે યુક્તિદીપિકાથી વાક્યપદીય જ પ્રાચીન
છે, કારણ કે યુક્તિદીપિકા પૃ૦ ૩૮ માં નીચે પ્રમાણે વાક્યપદીયમાંથી એક કારિકા ઉદ્ધૃત કરેલી છે.

आह च—प्रमाणत्वेन तां लोकः सर्वः समनुगच्छति ।

व्यवहाराः प्रवर्तन्ते तिरश्चामपि तद्वशात् ॥ [वाक्यप० २/८१]

આ વાક્યપદીયના ખીજા કાંડની ૮૧ મી કારિકા છે.

આ ઉપરાંત વાક્યપદીયના 'પ્રતિમા વાક્યાર્થઃ' આ મતની સમાલોચના પણ પ્રમાણસમુચ્ચયમાં
છે, એ વિષે પ્રસંગે જણાવીશ. આ ખદા વિવેચનથી રપષ્ટ છે કે વૈયાકરણ ૨ભર્તૃહરિ ધણો જૂનો
વિદ્વાન છે. તેથી આચાર્ય ભગવાન શ્રી મલ્લવાદી ક્ષમાશ્રમણે ભર્તૃહરિના મતનો વિસ્તારથી ઉલ્લેખ

1 Nor even a single quotation can be traced to Bhartṛhari's Vakyapadiya, which has been laid under contribution by all writers who followed him. Forward of Yuktidīpikā p. g.

૨ આ લેખમાં મેં 'અધુ' વિવેચન વાક્યપદીયકાર ભર્તૃહરિને અનુલક્ષીને કરેલું છે, પરંતુ શતકવ્રયનો
કર્તા ભર્તૃહરિ કોણ છે, તેનો શો સમય છે, ઇત્યાદિ બાબતોનું વિસ્તૃત વિવેચન શ્રી મર્માનંદ કાસાંખીના
ચિરંજીવ વિદ્વાર શ્રી દામોદર કાસાંખીએ The journal of oriental research, Myslapore,
Madras ના ઇ. સ. ૧૯૪૫ ના ડીસેમ્બર માસના અંકમાં on the Authorship of the
SATAKATRAYI નામના લેખમાં કરેલું છે. જિજ્ઞાસુઓએ તે જોષ્ઠ લેવું.

ભર્તૃહરિ અને દિન્નાગ.

૨૭

કર્ચો હોવા છતાં વિક્રમ સંવત ૪૧૪ માં મલ્લવાદીએ ઔદ્ધો ઉપર વિજય મેળવ્યાની હકીકતને કશી આધા પહોંચતી નથી.

સાથેના શ્રી આયંગરના લેખમાં ઇ. સ. ૫ મી શતાબ્દીનું દિન્નાગનું જે અસ્તિત્વ જણાવવામાં આવ્યું છે તે વિદ્વાનોએ આજમુધી કરેલા સ્થૂલ સંશોધનને આધારે હોવાથી સંભાવના માત્ર છે. એ સ્થૂલ અનુમાનો એવાં છે કે દિન્નાગના સમયને પાંચમી શતાબ્દીથી સો-દોઢસો વર્ષ પૂર્વે ખુશીથી લઈ જઈ શકાય તેમ છે.

સં. ૨૦૦૮,
બ્રાવણ શુક્લ પંચમી,
મુ. ચેવલા [જિલ્લા-નાશિક]

—મુનિરાજશ્રી મુવનવિજયાન્તેવાસી
મુનિ જમ્બૂવિજય.

Bhartrhari and Dinnāga*

By H. R. Rangaswamy Iyengar.

The date of the great grammarian Bhartrhari, author of the Vākya-padiya, which is regarded as a landmark in the literary history of India in as much as it forms the basis for determining the dates of several Sanskrit authors,¹ has been determined so far on the statements of Itsing in his, "Record of Buddhist religion". The Chinese traveller has recorded that Bhartrhari was a great grammarian, whose fame had spread all over India, that he was the author of the three works Vākypadiya, the commentary on the Mahabhashya and another work, Peina, (which may perhaps be the Prakirna Kanda or the third and last chapter of the Vākypadiya), and that he died in about 650 A. D. i. e., forty years before the date of his record.² The accuracy with which Itsing has reported other contemporary events as well as about the extent of the Vākypadiya itself has led scholars to assign Bhartrhari to the seventh century A. D.

* Read at the 15th session of the All India Oriental Conference.

I Cf. "A Record of the Buddhist Religion," by I-tsing translated into English by J. Takakusu. P. xv—

"The most important of all the dates given by I-tsing are those of Bhartrhari, Jayāditya, and their contemporaries. They serve as a rallying-point for a number of literary men belonging to what I called the 'Renaissance period of Sanskrit literature.'"

2 Ibid PP. LVII and PP. 178-180.

But new evidences which have come to light, completely falsify the statement of Itsing and push back the date of Bhartrhari to the 5th century A. D.³

In the second Kānda of the Vākyapadīya, while describing how the science of grammar, which had been almost extinct, was restored and propagated by the great grammarians, Chandra and Vasurāta, Panyarāja, the commentator of the Vākyapadīya, mentions several times Vasurāta as the teacher of Bhartrhari⁴ In the Kārikā 490 of the Vākyapadīya⁵ Bhartrhari himself seems to refer to his teacher Vasurāta by, 'Guruṇā' as is evident from the words of Panyarāja pre-faced to the verse.⁶ Again a Jain writer Simhasūrigani, who may be assigned to the beginning of the 6th century A. D., in his unpublished work, Nayacakratika,⁷ a commentary on the Nayacakra of Mallavadin the senior⁸, which is not now extant, mentions, twice in his work, Vasurāta the Upādhyaya of Bhartrhari.⁹ This confirms the statement of

3 See.—I-tsing and Bhartrhari's Vākyapadīya; By Dr. Kunhan Raja contributed to the Krishnaswamy Iyengar Memorial Volume. (pp. 285-298).

4 See the comment of Panyarāja on Kārikā 486 of Kānda II:—न तेनास्मद्गुरोस्तत्रभवतोर्वसुरातादन्यः कश्चिदिमं भाष्यार्णवमवगाहितुमलमित्युक्तं भवति । See Ibid II. 489 :—

केनचिच्च ब्रह्मरक्षसानीय चन्द्राचार्यवसुरातगुरुप्रभृतीनां दत्त इति । तैः खलु यथावत् व्याकरणस्य स्वरूपं तत् उपलभ्य सततं च शिष्याणां व्याख्याय बहुशास्त्रित्वं नीतो विस्तरं प्रापित इत्यनुश्रूयते ।

5 cf. II. 490b :—प्रणीतो गुरुणास्माकमयमागमसंग्रहः ।

6 cf. : Ibid :—अथ कदाचित् योगतो विचार्य तत्रभगवता वसुरातगुरुणा ममाय-मागमः संज्ञाय वात्सल्यात् प्रणीत इति स्वरचितस्य ग्रन्थस्य गुरुपूर्वकमभिधातुमाह

7 I'am deeply grateful to sri Jambu Vijayaswami, Talegaon-(Poona) for kindly lending a manuscript copy of this important work for my study.

8 Mallavadin, author of Dvadasāranayacakra should be distinguished from another Jaina writer of the same name who is the author of Nyayabin-dutika-Tippanu.

9 cf. Nayacakratika folio 272a—

सोऽभिज्ञत्पोऽभिधेयार्थपरिग्राही बाह्याच्छब्दादन्य इति भर्तृहर्यादिमतम् । वसुरातस्य भर्तृहर्युपाध्यायस्य मतं तु....

cf. Ibid folio 277a—एवं तावत् भर्तृहर्यादिदर्शनमुक्तम् । वसुरातः भर्तृहर्युपाध्यायः

Punyarāja and establishes that Vasurāta was a great grammarian of the day under whom Bhartrhari studied and that Bhartrhari often held views quite different from those of his master.

According to Paramārtha, Vasurāta was a Brahmin and brother-in-law of Balāditya, a pupil of Vasubandhu.¹⁰ He was well-versed in grammar. He defeated Vasubandhu, through the intervention of Chandra, another great grammarian. This means that Vasurāta, Chandra, and Vasubandhu should be regarded as contemporaries and Bhartrhari, the pupil of Vasurāta, assigned to the 5th century A. D.

Another important piece of evidence, which I have discovered in my study of the Pramāna Samuccaya of Dinnāga, lends support to this view. In the fifth chapter of this work, which is devoted to the exposition of the Apoha theory of Dinnāga, the following two Kārikās are found, which may be rendered into Sanskrit¹¹ as given below.

Thigs-pa-dan. ni. tshogs. pa-yi,
chu. sogs. rnam, la. rjod byed-ni t
grans dan. tshad. dan. dbyibs. rnam la
ltos. pa. med. par. I jug. par. byed u
deyibs. dan. kha. dog. yan. lag. rnam
khyad. par can. lagan. I jug. pa.
de. yi. yantag. la sgra-ni
rah tu. I jug. la. dun asma yin.

They are only Tibetan rendering of the two Kārikās occurring in the second Kānda of the Vākyapadiya of Bhartrhari.¹² This means that either Dinnāga took the Kārikās from Bhartrhari's work or both Dinnāga and Bhartrhari took them from quite a different work. But there is no evidence to support the latter alternative. We learn from

10 cf. "A study of Paramārtha's life of Vasubandhu and the Date of Vasubandhu" by J. Takakusu J. R. A. S. 1905. pp. 33ff.

11 The two Kārikās may be restored into sanskrit as :—

1) बिन्दौ च समुदाये च वाचकः सलिलादिषु । संख्याप्रमाणसंस्थाननिरपेक्षः प्रवर्तते ।

2) संस्थानवर्णावयवैर्विशिष्टे यः प्रयुज्यते । शब्दो न तस्यावयवे प्रवृत्तिरूपलभ्यते ।

12 cf. Kārikās. II. 160 and 157.— Benares. Edition. pp. 144-145.

Jinendra-Buddhi, author of Visālamalatikā on¹³ the Pramāṇa Samucca-yavrtti of Dinnāga, that Dinnāga, is here referring to the views of Bharthari. This evidently supports the former alternative that Dinnāga is quoting from Bharthari.

Now if Dinnāga, a famous Buddhist logician of the 5th century A. D. quotes from the Vākyapadiya, how can we assign Bharthari to the 7th century A. D.? We have only to conclude that Bharthari, the author of the Vākyapadiya lived in the 5th century A. D. and that the statement of Itsing that Bharthari died some forty years before the date of his record is incorrect.

ભર્તૃહરિ અને દિન્નાગ.

(મૂળ લેખક એસ. આર. રંગસ્વામી આયંગરના અંગ્રેજી લેખનો શબ્દશઃ અનુવાદ.)

જે “ વાક્યપ્રદીપ ” ગ્રંથ કેટલાક સંસ્કૃત ગ્રંથકર્તાઓનો^૧ સમય નક્કી કરવા માટે આધારભૂત ગણાતો હોવાથી ભારતીય સાહિત્યના ઇતિહાસમાં “ સીમાચિન્હ ” તરીકે ગણાય છે, તે ગ્રંથના કર્તા મહાન વ્યાકરણાચાર્ય ભર્તૃહરિનો સમય ઇતિહાસના “ Record of Buddhist religion ” ના વિધાનો ઉપરથી નક્કી કરવામાં આવે છે. ચીની પ્રવાસીએ જણાવ્યું છે કે ભર્તૃહરિ એક મહાન વ્યાકરણાચાર્ય હતા કે જેની ભારતમાં સર્વત્ર કીર્તિ પ્રસરી રહી હતી અને વાક્યપ્રદીપ મહાભાષ્ય ઉપરથી ટીકા અને પેષના (કે જે કદાચ વાક્યપ્રદીપ ગ્રંથનું ત્રીજું અને છેલ્લું પ્રકરણ અથવા પ્રકીર્ણ કાંડ હોય શકે) આ ત્રણે ગ્રંથોના કર્તા હતા, અને તેઓ આશરે ઇ. સ. ૬૫૦માં સ્વર્ગવાસી થયા. જે એકસાથેથી ઇતિહાસ સમકાલીન બનાવે તેમજ “ વાક્યપ્રદીપ ”ના સમયની નોંધ લીધી છે તે ઉપરથી વિદ્વાનોએ ભર્તૃહરિનો સમય ઇ. સ. સાતમા સૈકાનો નક્કી કરેલ છે.

13 cf. Visālamalatikā : Mdo. re folio 331b. line 6ff: Kha. eig. tu gtso. bor. cha tshas rnam la. ' jug. te l bha. rite. ha. ris. yis smras. pa 1 cha. sogs. rnam la zes pai sogs pai sgras. sa la. yons su gzun no. 1 ક્વચિત્તુ મુખ્યા અવયવેષુ વૃત્તિઃ । યથોક્તં ભર્તૃહરિના સલિલાદિષ્ઠિતિ આદિશબ્દેન પૃથિ-વ્યાદીનાં પરિગ્રહઃ ।

૧. સરખાવે. “ A record of the Buddhist Religion ” કર્તા ઇતિહાસ-અંગ્રેજી અનુવાદ કરનાર જે. ટાકાકુથુ. પ્રસ્તાવના પાનું ૧૫. ઇતિહાસે આપેલી બધી તવારીખોમાં સૌથી અગત્યની ભર્તૃહરિ, જ્યાદિત્ય અને તેના સમકાલીનોની છે. આ બધી તવારીખો જે સમયને હું સંસ્કૃત સાહિત્યના પુનરુત્થાનનો કાળ ગણું છે તે નક્કી કરવામાં બહુ અગત્યની છે.

૨. જુઓ તેજ પુસ્તકઃ પ્રસ્તાવના પાનું ૫૭ અને પુસ્તકના પાના ૧૭૮ થી ૧૮૦.

પરંતુ જે નવા પ્રમાણો પ્રકાશમાં આવ્યાં છે તે ઇતિસંગતું વિધાન સર્વાંશે ખોટું પાડે છે અને ભર્તૃહરિનો સમય ઇ. સ. પાંચમા સૈકાનો ઠરાવે છે.^૩

“વાક્યપ્રદીપ” ના બીજા કાંડમાં જે વ્યાકરણ શાસ્ત્ર લગભગ મૃતપ્રાય: દશામાં આવી ગયું હતું તેને મહાન વ્યાકરણાચાર્યો ચંદ્ર અને વસુરાત, પુણ્યરાજ (વાક્યપ્રદીપના ટીકાકાર) વગેરેએ કેવી રીતે પુનર્જીવન આપીને પ્રચાર કર્યો તેનું વર્ણન કરતી વખતે વસુરાતના નામનો ભર્તૃહરિના ગુરુ તરીકે કેટલીયે વાર ઉલ્લેખ આવે છે. “વાક્યપ્રદીપ” ની^૪ ૪૯૦ની કારિકામાં ભર્તૃહરિ પોતે વસુરાતને ગુરુના એ શબ્દ લખીને તેનો ગુરુ તરીકે ઉલ્લેખ કરતા હોય તેમ લાગે છે જે પુણ્યરાજે લખેલી શ્લોક ઉપરની પ્રસ્તાવનાના શબ્દોથી સિદ્ધ થાય છે. આ સિવાય એક જાન લેખક સિંહસૂરિગણી કે જેઓ ઇ. સ. છઠ્ઠા સૈકાની શરૂઆતમાં થયા હોય તેઓ પોતાના “ન્યાયચક્રીકા”^૫ નામના અપ્રસિદ્ધ ગ્રંથમાં (પુરોગામી મહાવાદીના નયચક્રની ટીકા જે હાલમાં અપ્રાપ્ય છે) વસુરાતના નામનો ભર્તૃહરિના ઉપાધ્યાયનો એ વખત ઉલ્લેખ કરે છે. આ હકીકત પુણ્યરાજના વિધાનને સમર્થન આપે છે અને સિદ્ધ કરે છે કે વસુરાત તે યુગના મહાન વ્યાકરણાચાર્ય હતા જેની નીચે ભર્તૃહરિએ અભ્યાસ કર્યો અને ભર્તૃહરિ પોતાના ગુરુથી ધણીવાર જુદા મંતવ્યો ધરાવતા હતા.

પરંમાર્થ નામના લેખકના મત પ્રમાણે વસુરાત બ્રાહ્મણ હતા અને વસુચન્દ્રના શિષ્ય^{૧૦}

૩. જુઓ:—કૃષ્ણસ્વામી આચંર મેમોરીઅલ વૉલ્યુમમાં છપાયેલ ડૉ. સી. કુનન રાજનો લેખ: ઇતિસંગ ને ભર્તૃહરિનું “વાક્ય-પ્રદીપ.”

૪. દ્વિતીય કાંડની ૪૮૬ મી કારિકા ઉપર પુણ્યરાજની વ્યાખ્યા ન તેનાસ્મદ્ગુરોસ્તત્રભવતાવસુરાતાદન્યઃ કશ્ચિદિમં માધ્યાર્ણવમવગાહિતુમલમિત્યુક્તં ભવતિ ॥ જુઓ તેજ પુસ્તકની ૪૮૯ મી કારિકા:—

કેનાંચચ્ચ બ્રહ્મરક્ષસાનીય ચન્દ્રાચાર્યવસુરાતગુરુમૃતીનાં દત્તંતિ । તૈઃ ક્ષલુ યથાવત્ વ્યાકરણસ્ય સ્વરૂપં તત ઉપલભ્ય સતતં ચ શિષ્યાણાં વ્યાખ્યાયં બહુશાસ્ત્રિત્વે નીતો વિસ્તરં પ્રાપિતં ઇત્યુત્તરીયતે ।

૫ ફરીવાર સરખાવો ૪૯૦ બ.

પ્રણીતો ગુરુનાસ્માકમયમાગમસંગ્રહઃ ।

સરખાવો:—અથ કદાચિદ્ યોગતો વિચાર્યં તત્રભગવતા વસુરાતગુરુના મગાયમાગમઃ સંજ્ઞાય વાત્સ-
લ્યાત્ પ્રણીતં ઇતિ સ્વરચિતસ્ય ગ્રન્થસ્ય ગુરુપૂર્વકમમિધાતુમાહ ।

૭ તળેગામવાળા મુનિશ્રી જંબૂવિજયજીસ્વામીનો મારા અભ્યાસ માટે આ અગત્યના પુસ્તકની પ્રત કૃપા કરીને મોકલવા માટે હું ધણો જ આભારી છું.

૮ “દ્વાદશારનયચક્ર” ના કર્તા મહાવાદી એ જ નામના બીજા મહાવાદી કે જે “ન્યાયચિન્દુ ટીકા ટીપ્પણી” ના કર્તા છે તેનાથી તે જુદા છે.

૯ જુઓ નયચક્ર ટીકા ફેલીયો. ૨૭૨ બ

સોડમિજત્વોડમિધેયાર્થ પરિગ્રાહી બાહ્યાચ્છન્દાદન્યં ઇતિ મર્ત્વહર્યાદિમતમ્ ।

વસુરાતસ્ય મર્ત્વહર્યુપાધ્યાયસ્ય મતં તુ.....

૧૦ સરખાવો:—જનરલ ઍક્ષ ધી રોયલ એશીયાટીક સોસાયટી પૃષ્ઠ ૩૩ (ઇ. સ. ૧૯૦૫)માં છપેલ. જે ટીકાકુશુનો લેખ:—A study of Paramartha's life of Vasubandhu and the date of Vasubandhu.

બાહ્યાદિત્મના બનેલી હતા. તેઓ વ્યાકરણમાં નિષ્ણાત હતા, અને બીજા એક ચંદ્ર નામના મદાન વ્યાકરણચાર્યની દરમિયાનગીરીથી વસુગન્ધુને પરાજિત કર્યા હતા. આનો અર્થ એ થાય છે કે વસુરાત, ચંદ્ર અને વસુગન્ધુને સમકાલીન ગણવા બોધ્યે, અને વસુરાતના શિષ્ય ભર્તૃહરિ પાંચમા સૈકામાં થઈ ગયા તેમ પણ કહી શકાય.

એક બીજું અગત્યનું પ્રમાણ કે જે મેં દિહનાગના પ્રમાણસમુચ્ચયને અભ્યાસ કરતાં કરતાં શોધી કાઢ્યું છે તે આ મતને સમર્થન આપે છે. આ ગ્રંથનું પાંચમું પ્રકરણ જેની અંદર દિહનાગને: “અપોહસિક્ષાંત” સમજાવવામાં આવ્યો છે, તેમાં નીચેની બે કારિકાઓ જોડી આવે છે જેનું સંસ્કૃત^{૧૧} નીચે મુજબ છે.

(૧) વિન્દૌ ચ સમુદાયે ચ વાચકઃ સલિલાદિષુ । સંસ્થાપ્રમાણસંસ્થાનનિરપેક્ષઃ પ્રવર્તતે ।

(૨) સંસ્થાનવર્ણાવયવૈર્વિશિષ્ટે યઃ પ્રયુજ્યતે । શબ્દો ન તસ્યાવયવે પ્રવૃત્તિરુપલભ્યતે ।

ભર્તૃહરિના “વાક્યપ્રદીપ” ના^{૧૨} બીજા કાંડમાં આવતી બે કારિકાઓનું ટિમેટન ભાષાનું ભાષાંતર છે. આ બતાવે છે કે કાં તો દિહનાગે કારિકાઓ ભર્તૃહરિના ગ્રંથમાંથી લીધી અથવા તો દિહનાગ અને ભર્તૃહરિ બન્નેએ કોઈ બીજા જ ગ્રંથમાંથી તફાવી પણ બીજા વિધાનના સમર્થનમાં કોઈ પણ જાતનું પ્રમાણ નથી. આપણે દિહનાગના “પ્રમાણસમુચ્ચયવૃત્તિ”ના ટીકાકાર જિનેન્દ્ર શુક્લિના^{૧૩} ગ્રંથ ઉપરથી જાણીએ છીએ કે દિહનાગ અહિં આ ભર્તૃહરિના વિચારો જણાવે છે. આથી સ્પષ્ટ રીતે સિદ્ધ થાય છે કે દિહનાગે ભર્તૃહરિના ગ્રંથમાંથી તે બન્ને કારિકાઓ ઉદ્ધૃત કરી છે. હવે જો ઇ. સ. પાંચમા સૈકાના સુપ્રસિદ્ધ બૌદ્ધ તર્કશાસ્ત્રી દિહનાગે “વાક્યપ્રદીપ”માંથી તે કારિકાઓ ઉદ્ધૃત કરી હોય તો ભર્તૃહરિ ઇ. સ. સાતમા સૈકામાં થઈ ગયા એમ કેમ કહી શકાય ? આપણે તો એટલું જ નક્કી કરવાનું છે કે “વાક્યપ્રદીપ” ના કર્તા ભર્તૃહરિ ઇ. સ. પાંચમા સૈકામાં થઈ ગયા અને ભર્તૃહરિ સંબંધી ઇતિહાસનું વિધાન સત્યથી વેગળું છે.

૧૧ આ બે કારિકાઓનું આ પ્રમાણે સંસ્કૃત રૂપાંતર થઈ શકે છે:—

(૧) વિન્દૌ.....પ્રવર્તતે ।

(૨) સંસ્થાનં.....ઉપલભ્યતે ।

૧૨. સરખાવો કારિકાઓ:—દ્વિતીય કાંડ ૧૬૦ અને ૧૫૭:— બનારસ આશ્રિત, પૃષ્ઠો ૧૪૪-૧૪૫.

૧૩. સરખાવો:—“વિશાલામલવતી” નામની ટીકા, જુઓ ફેલીયો ૩૩૬ વ. લીટી ૭ અને તેથી આગળ.

ક્વચિત્તુ મુલ્યા અવયવેષુ વૃત્તિઃ । યથોક્તં મર્તૃહરિણા ।

સલિલાદિષ્વિતિ આદિશબ્દેન વૃથિવ્યાદીનાં પરિગ્રહઃ ।

વલ્લભ-વાણી

**જૂજયપાદ યુગતીર આચાર્યદેવ પંજાબકેસરી શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની
ઉપદેશામૃત વર્ષામાંથી તારવી કાઢેલા અમૃતખંડુઓ
તારવી કાઢનાર નવીનચંદ્ર ભોગીલાલ-મુંબઈ.**

(૧) આપણા સમાજની ભરચક ખામીઓ છે. તે દૂર કરવા માટે બધા જ માણસો ખૂબ કામ કરવા તૈયાર બને. “ ફલાણો ” કામ કરે છે, એમ વિચાર કરી આગસુ ન બને, પણ બધા એક થઈ કામ કરવા મંડી પડે. કુરસદ નથી એમ ન કહો. કારણ નવરાશ્ત્ર તો મર્વા વિના આવવાની નથી, માટે જીવતાં પહેલાં એક બીજાને મદદ કરવા તૈયાર બને. સાધુ ને શ્રાવકોનો વિચાર એક કરો. અભિમાન છોડી દો ને કામ કરવા એક થાઓ. પછી જુઓ કે કોઈ કામ એવું છે કે તમારા સર્વના સહકારથી ન બને. તમારા વિચારો કાર્યમાં પરિણમશે ત્યારે જ જૈન સમાજની ઉત્તતિ થશે ?

x

x

x

(૨) ક્રોધ, માન, માયા, લોભરૂપી ચંડાલ ચોકડી આપણા આત્મામાં હોય ત્યાંસુધી આત્માનું કલ્યાણ થતું નથી, પણ તેને બદલે આ ચાર સજ્જન જોડે મિત્રતા કરો. ક્રોધને બદલે ક્ષમા, માનને બદલે નમ્રતા, માયાને બદલે સરળતા, લોભને બદલે સંતોષને તમારા જીવનમાં ઉતારો, તો આ ચાર સજ્જન મિત્રોના સંબંધથી ઉપરની ચંડાલ ચોકડી ભાગી જશે.

—: કામ કરો:—

(૩) તમે મહાવીરના સંતાન છો. વારસદાર છો. જે શક્તિવડે મહાવીરે જગતનું કલ્યાણ કર્યું તે આજે પણ જગતનું કલ્યાણ કર્યું જ જાય છે. તે શક્તિ વારસામાં તમને મળેલી છે. તે શક્તિ તમારામાં છે, માટે તે શક્તિવડે કામ કરવા મંડી પડે. એક એક બાઈ, એક એક બહેન પોતાની શક્તિ અનુસાર કામ કરવા તૈયાર બને. જેમ તમે બીજાને બનાવવા માગો છો તેમ તમે પ્રથમ બની જાઓ ને ઘડીયાળની માફક જરાય પણ શોભ્યા વિના કામ કર્યા કરો. ‘ દિંમતે મર્દા તો મદદે ખુદા. ’ તમે દિંમત રાખશો તો તમને આપોઆપ મદદ મળી આવશે. ને બીજાની મદદ મળતા બે એકડા મળી બે એકડે અગીઆર જેટલી તમારી તાકાત વધશે.

x

x

x

—: ધર્મનો પ્રચાર કરો:—

(૪) પ્રજુએ પોતાના જ્ઞાનવડે કહ્યું કે ‘ જેમ મનુષ્યમાં સુખની દુઃખની ઈચ્છા થાય છે તેમ વનરપતિમાં પણ તેવી ઈચ્છાઓ થાય છે ને વનરપતિમાં જીવે છે. ’ પ્રથમ તો દુનિયાના અમુક લોકોએ આ વસ્તુ પ્રત્યક્ષ ન મેળવી ન માની, પણ જ્યારે જગદીશ્વરં બોલે ચંત્રદારા વનરપતિમાં જીવે છે. તે ચંત્રદારા લોકોને દેખાડ્યું ત્યારે જ જૈન શાસ્ત્રના સિદ્ધાંતમાં લોકોને વધુ વિશ્વાસ બેઠો, માટે ભાગ્યવાન પુરુષોએ શોધખોળ કરી શાસ્ત્રોના વચનો સિદ્ધ કરી લોકોને શાસ્ત્રની સત્યતા બતાવવી જોઈએ. ને એવા શોધખોળ કરનારને સંધે દરેક પ્રકારની મદદ આપવી જોઈએ ને તો જ ધર્મનો વધુ પ્રચાર થશે.

x

x

x

શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરની કૃતિઓ.

અભ્યાસ માટેના સાધનો.

(લેખક:—પ્રો. હીરાલાલ રસિકલાલ કાપડિઆ એમ. એ.)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૫૦ થી શરૂ) *

“ ભારતીય ત્રિશ્વ ” નો તૃતીય ભાગ “ ૨૧. આખૂ શ્રી બહાદુરસિંહજી સિંધી સ્મૃતિ ગ્રંથ ” તરીકે ઇ. સ. ૧૯૪૫ માં છપાયો છે. એમાં પં. સુખલાલનો “ પ્રતિભામૃતિ ” સિદ્ધસેન દિવાકર નામનો એક લેખ છે. એમાં પ્રસંગવશાત્ એમણે પાંચમી દ્વાત્રિંશિકાનાં ૧૦-૧૨ પદો આપી એના સંતુલનાર્થે અશ્વધીપકૃત યુદ્ધચરિત (સ ૮) ના શ્લો. ૨૦-૨૨ તેમજ કાલિદાસકૃત કુમારસંભવ- (સ. ૭) માંથી શ્લો. ૫૬, ૫૯ અને ૬૨ ઉદ્કૃત કર્યા છે. પ્રથમ દ્વાત્રિંશિકાનાં પહેલાં ત્રણ પદો રજૂ કરી એમણે એમ કહ્યું છે કે સ્તુતિનો પ્રારંભ ઉપનિષદની ભાષા અને પરિભાષામાં વિરોધાલંકાર-ગભિત છે. બીજી દ્વાત્રિંશિકાનું ત્રીવીસમું પદ આપી

એમણે એમ સૂચવ્યું છે કે આમાં સાંખ્ય પરિભાષા-દ્વારા વિરોધાભાસગભિત સ્તુતિ છે.

ત્રીજી દ્વાત્રિંશિકાનું આઠમું પદ આપી એમાં શ્વેતાશ્વતર ઉપનિષદમાં ભિન્ન ભિન્ન કારણવાદોના સમન્વયદ્વારા વીરનું લોકોત્તરત્વ સૂચવાયું છે એમ એમણે કહ્યું છે.

ચોથી દ્વાત્રિંશિકાનું ત્રીજું પદ આપી એ ઇન્દ્ર અને સૂર્યથી વીરનું લોકોત્તરત્વ દર્શાવે છે એમ એમણે કહ્યું છે.

આનું સાતમું પદ આપી વ્યતિરેકદ્વારા સ્તુતિ કરાયાનો નમૂનો રજૂ કરાયો છે.

એના પંદરમા પદમાં સરિતા અને સમુદ્રની ઉપમાદ્વારા પ્રભુમાં સર્વ દૃષ્ટિએના અસ્તિત્વનું

—: ખરૂં સ્વામિ વાત્સલ્ય :—

(૫) માંડવગઢ નામે શહેરમાં એક લાખ જૈન વસતા હતા. જે કોઇ જરિયાતવાળો સ્વામીભાઈ જૈન ત્યાં રહેજા આવે તેને તે દરેક જણ એક એક સોનામહોર અને એ એ ઇંટ આપતા જેથી બહારથી આવનાર જૈન પાસે એક લાખ સોનામહોરો ભેગી થતી તેમાં તેનું ધર પણ બની જતું. ને તે જૈન તેમના જેવો જ સુખી થતો. તે પ્રમાણે તમે પણ તમારા દુઃખી સ્વામીભાઈને દરેક પ્રકારે તન, મન, ધનથી મદદ કરી તેને તમારા જેવો સુખી બનાવો ને આપણા સ્વામીભાઈને સુખી બનાવવો તે જ “ ખરૂં સ્વામી વાત્સલ્ય ” છે. જેથી ધર્મમાં સ્થિર રહે.

x

x

x

—: સ્વામીભાઈને મદદ કરો :—

(૬) તમારી પાસે ધન હોય તો ધન આપીને. અન્ન હોય તો અન્ન આપીને. રહેવાના સ્થળ હોય તો રહેવાનું સ્થળ આપીને. તમારા સીંગતા સ્વામીભાઈઓને તમારા જેવા બનાવવા માટે પુરૂષાર્થ કરો. જે શ્રાવક નામના ક્ષેત્રને મજબૂત કરશે તો જ સાતે ક્ષેત્રોની બરાબર રક્ષા થશે.

x

x

x

—: મુ'બઈ સંઘને મારી સલાહ :—

(૭) આ મુ'બઈ નગરીમાં ઘણા ધનવાનો છે. તો મુ'બઈ સંઘની ફરજ છે કે કોઇ કામ એવું હાથમાં લેા જેથી તમારા સાધર્મી લાઇઓને શુદ્ધ ખોરાક ખાવાની સગવડતા મળે ને ઉભા રહેવા માટે સગવડતા મળે તે માટે નીચે ભોજનશાળા ને ઉપર ધર્મશાળા અને તેવા મકાનની વ્યવસ્થા કરો. પૈસા તો કામ કરનારને મળી જશે. માટે આ સાધર્મીવાત્સલ્યનું કામ કરી તમારા મુ'બઈના સંઘની શોભા વધારો. (ચાલુ)

શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરની કૃતિઓ.

૩૫

કથન કરાયું છે તે અનેકાંતવાદની જડ છે એમ અહીં કહ્યું છે.

૨૬ મું પદ આપી વિભાગના અને વિશેષોક્તિ દ્વારા આત્મા સંબંધી જ્ઞેન વક્તવ્ય રજૂ કરાયું છે એમ કહ્યું છે. છઠી દ્વાત્રિશિકાના શ્લો. ૧, ૩-૮ અને ૨૮ રજૂ કરી એનો ભાવાનુવાદ અપાયો છે. આઠમી દ્વાત્રિશિકાના શ્લો. ૧ અને ૭ ઉદ્ધૃત કરી એનો ભાવ સમજાવાયો છે.

અંતમાં રનવમી દ્વાત્રિશિકા સંપૂર્ણતયા અપાઇ છે. આ લેખ દ્વારા પં. સુખલાલે સિદ્ધસેન દિવાકરનો આદ્ય જ્ઞેન તાર્કિક, આદ્ય જ્ઞેન કવિ અને આદ્ય જ્ઞેન સ્તુતિકાર, આદ્ય જ્ઞેન વાદી, આદ્ય જ્ઞેન દાર્શનિક અને આદ્ય સર્વ-દર્શનસંબંધક તરીકે નિર્દેશ કર્યો છે. અને એવા સમર્થનાથે દ્વાત્રિશિકાઓનો ઉપયોગ કર્યો છે.

અગિયારમી દ્વાત્રિશિકા વિષે એમણે કહ્યું છે કે- કોઈ પરાક્રમી અને વિજેતા નૃપતિના ગુણોની સમગ્ર સ્તુતિરૂપ આ દ્વાત્રિશિકા લોકોત્તર કવિત્વપૂર્ણ છે. આમ કથન કરી એમણે ઉદાહરણાથે આનું ત્રીજું પદ ઉદ્ધૃત કર્યું છે.

૧ આ દ્વાત્રિશિકા એ માલવિકાગ્નિમિત્રના નિમ્ન લિખિત પદના ભાષ્યની ગરજ સારે છે:—

પુરાણમિત્યેવ ન સાધુ સર્વે,
ન चापि काव्यं नवमित्यवद्यम् ।
सन्तः परीक्ष्यान्यतरद् भवन्ते,
मूढः पर प्रत्ययनेयबुद्धिः ॥

૨ આને અંગે પં. સુખલાલે કહ્યું છે કે-આજ અત્રીસીમાં પ્રાચીન સર્વે ઉપનિષદો અને ગીતાના સાર વૈદિક અને ઔપનિષદ ભાષામાં જ શાબ્દિક અને આર્થિક અલંકારથી યુક્ત ચમત્કારકારિણી સરણીમાં રજૂ કરાયો છે. આવું કાવ્ય કોઈ ખીજ એકલાએ કયું હોય એમ જાણમાં નથી.

૩ આમ જે અહીં પલો અપાયાં છે તે મુદ્રિત દ્વાત્રિશિકાઓમાંથી લીધાં હોય એમ લાગે છે; કેમકે અન્ય કોઈ આધાર તરીકે કોઈ હાથપોથીનો નિર્દેશ નથી.

“ભારતીય વિદ્યા”ના ઉપયુક્ત ત્રીજા ભાગની અનુક્રમણિકામાં “અનુપૂર્તિ” તરીકે “સિદ્ધસેન દિવાકરકૃત વેદવાદદ્વાત્રિશિકા વિવેચક-અધ્યાપક પં. સુખલાલજી એવો ઉલ્લેખ છે, પરંતુ એમાં આ દ્વાત્રિશિકા કે વિવેચન નથી. તેમ છતાં એ આખતની તોષ જિનવિજયજીએ લીધી નથી.

ગૂઢ અને ગંભીર અર્થથી પરિપૂર્ણ એવી નવમી દ્વાત્રિશિકામાં સુખ્યતયા સાંખ્ય-યોગના તત્ત્વજ્ઞાનનો ઉપયોગ કરી બ્રહ્મ યાને ઔપનિષદ પુરુષનું વર્ણન છે. આ દ્વાત્રિશિકાની રચનામાં ‘પાશુપત’ સંપ્રદાયના અનુસરણરૂપ શ્વેતાશ્વર ઉપનિષદનો તેમજ પૌરાણિક ત્રિમૂર્તિવાદનો પણ પ્રભાવ જોવાય છે, પ્રથમ છપા-યેલી આ દ્વાત્રિશિકામાં અશુદ્ધ પાઠો છે એમ માની પોતાની છુદ્ધ અનુસાર એને સુધારી અને મૂળ પાઠોને ટિપ્પણમાં સ્થાન આપી સમગ્ર દ્વાત્રિશિકા હિંદી રવિચંદ્ર સહિત પં. સુખલાલે ઉપસ્થિત કરી છે. આમાં મુદ્રણદોષો જોવાય છે. દા. ત. જુઓ શ્લો. ૩, ૧૦ વિવેચનમાં પૃ. ૪૦૫ માં મનને બદલે મુખ છે તે ભૂલ છે.

આ દ્વાત્રિશિકામાં વિરોધાભાસનો પુષ્કળ ઉપયોગ કરાયો છે. એમાં વૈદિક ભાષા અને ઉપનિષદોનાં રૂપકો ડગલે ને પગલે જોવાય છે. (ચાલુ)

૧-૨ આ ત્રિમી-અભિનંદન ગ્રંથ (પૃ. ૩૮૪-૪૧૦) માં છપાએલ છે, અંતમાં “ગુજરાતીસે અનુવાદિત” એમ છપાયું છે એટલે આ ગુજરાતી લખાણનો હિંદી અનુવાદ છે એ ફલિત થાય છે, પરંતુ આ ગુજરાતી લખાણ કોઈ સ્થળે છપાયું છે ખરું અને હોય તો ક્યાં એ જાણવું બાકી રહે છે. “પ્રતિભામૂર્તિ” સિદ્ધસેન દિવાકર નામનો પં. સુખલાલનો લેખ અહીં પૃ. ૩૭૭-૩૮૩ માં હિંદીમાં છપાયો છે પરંતુ એ પૂર્વોક્ત એમનો હિંદી લેખ મોટે ભાગે પુનર્મુદ્રણ છે છતાં એ જાતનો ઉલ્લેખ નથી “જ્ઞેન તત્ત્વજ્ઞાન” નામનો એમનો જે લેખ હિંદીમાં પૃ. ૨૯૫-૩૦૨ માં છપાયો છે તેના અંતમાં તો “ગુજરાતીસે અનુવાદિત” એવો ઉલ્લેખ છે.

વર્તમાન સમાચાર.

શહેર ભાવનગરમાં કૃપાળુ શ્રી વિજયકેશર-
સૂરીશ્વરજી મહારાજના પ્રશિષ્ય વિદ્વાન મુનિરાજ
શ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજ શ્રી સંઘની વિનંતિથી
ગિરાજમાન છે. પ્રથમ ચૈત્ર માસની ઓળીમાં
શ્રી સિદ્ધચક્રજી મહારાજ-શ્રી નવપદજી મહારાજનું
આરાધન તેઓશ્રીના તેવૃત્તનીચે અપૂર્વ આનંદ
સાથે થયું હતું, તેજ રીતે આ ચાતુર્માસમાં વ્યાખ્યાનમાં
પ્રજ્ઞામરતિ અને મહાસતી મદનરેખા એ બે પ્રંથે
બહુ જ સુંદર રીતે, શ્રોતાઓને સચોટ અસર કરે તેમ
વિદ્વતાપૂર્ણ રીતે વાંચે છે. એટલી બધી મેદની
થાય છે કે મારવાડીનો વડો સાંકડો પડે છે.
(અક્ષરકારક વ્યાખ્યાનનો તે પ્રભાવ છે.) દરમ્યાન
પયુષ્ણુ આવતાં આ મહાપર્વમાં પણ અપૂર્વ
આનંદ ઉત્સાહ સાથે પૂજ્ય કલ્પસૂત્રની વાંચના થઇ
હતી. ધણા ભાઈ બહેનોએ પયુષ્ણુ કર્તવ્યો અને
માસખમણ વગેરેની અનેક તપસ્યાઓ કરી હતી.
શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ મીલવાળાએ જેમને
ધેર તેમના સુપુત્ર રમણિકલાલભાઈના ધર્મપત્ની
મધુકાન્તાબહેને અઢાઇની તપસ્યા કરેલ હોવાથી તે
નિમિત્તે તપસી ભાઈબહેનોને બાદરવા શુદ્ધ ૫ ના રોજ
રૂચિકર વસ્ત્રોવાડે પારણા કરાવી ભક્તિ કરી હતી
અને ઘોડીયાપારણું (૧૨૫) મણુથી લઈ તેજ દિવસે
વરથોડો ઉત્સાહપૂર્વક ચડાવ્યો હતો. અને તેજ દિવસે
(ધણાજી આનંદપૂર્વક પયુષ્ણુ થયેલા હોવાથી) પાંચમ-
ના રોજ સલોત જગજીવનદાસ પુત્રચંદના સુપુત્રે ભાઈ
મોહનલાલ તથા નંદલાલે અને શાહ હરિચંદ કરસનજીના
સુપુત્રે મનસુખલાલ વગેરેએ પોતાના પૂજ્ય પિતાની
ભક્તિ નિમિત્તે સ્વામીવાત્સલ્ય કરી શ્રી સંઘની ભક્તિ
કરી હતી. અને આ શ્રી સંઘની ભક્તિમાં શ્રી
સ્વયંસેવકોએ ઉત્સાહપૂર્વક શાંતિ જાળવી વ્યવસ્થા
કરી હતી અને તે વખતે કલેક્ટર સાહેબે આવી આ
સંઘભક્તિ જોઈ આનંદ વ્યક્ત કર્યો હતો.

સાક્ષરોત્તમ સાહિત્યસેવક વિદ્વાન પૂરાતત્ત્વાચાર્ય
શ્રીમાન જિનવિજયજી સાહેબની અનેકવિધ સાહિ-
ત્યસેવા જગજીહેર છે. જૈન સાહિત્ય, ઇતિહાસ અને
પુરાતત્ત્વ એ તેઓશ્રીના ખાસ વિષયો હોવાથી ઉપ-
યોગી એવું ઘણું સંશોધન કરી પ્રકાશન કરી ઘણો
ઉપકાર કર્યો છે. તેઓશ્રીની આ સાહિત્યસેવાથી
જર્મનીની એરીયેન્ટલ સોસાયટીએ માનપૂર્વક સભ્ય
નીમ્ના છે તે માટે આ સખા પોતાનો આનંદ વ્યક્ત
કરે છે.

સ્વીકાર સમાલોચના.

દિવ્યદર્શન-પ્રવચન પત્રિકા.

પરમાત્મા તીર્થંકર ભગવંતોએ પોતાની સંસાર-
તારણી દેશનામાં (આત્મ)ઃશંનનું અનુપમ વર્ણન કયું
છે. આ પંચમ આરાના પ્રાણીઓનું જન્મદ અને
બીજા કારણોવાડે સંસ્કૃતિમાંથી દર પળે જ્યાં અધઃ-
પતન થઇ રહ્યું છે, તેવા સમયે વિદ્વાન ધર્મગુરુઓ જ
પોતાના પ્રવચનદ્વારા શ્રી સર્વજ્ઞ દેવની વાણીના
રહસ્યો સમજાવી દિવ્યદર્શન કરાવી શકે છે. વિદ્વાન
મુનિવરો માત્ર જ્યાં ગિરાજમાન હોય ત્યાં વ્યાખ્યાન-
દ્વારા તેવો ઉપકાર કરી શકે, પરંતુ તેવા વિદ્વાન
મુનિવરોના તેવા વ્યાખ્યાનો આવી પ્રવચન પત્રિકા-
દ્વારા પ્રકાશન કરી, હિંદના દરેક શહેરોમાં તે જા્ય
તો મનનપૂર્વક જે પ્રાણીઓ વાંચે, વિચારે તેને જરૂર
દિવ્ય-આત્મદર્શન થયા વગર રહે નહિ, આવો ઉપકારક
પ્રયત્ન હાલમાં મુંબઈ લાલચાગ ઉપાશ્રયે ચાતુર્માસ
ગિરાજમાન શાંતમૂર્તિ સિદ્ધાંત મહોદય આચાર્ય
શ્રી વિજયપ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજના વિદ્વાન શિષ્ય
મુનિરાજ શ્રી ભાનુવિજયજી મહારાજ જેઓ કે
વક્તા, લેખક અને વ્યાખ્યાતા છે, તેમના થતા પ્રવચનો
સંગ્રહ કરી દર અઠવાડિયે પ્રવચન પત્રિકારૂપે તેની
કમીટી તરફથી પ્રકાશન કરવાનો નિર્ણય થયો છે તે
આવકારદાયક છે. તેઓશ્રીના પ્રવચનની પ્રથમ શ્રેણી
દિવ્યદર્શનની પ્રથમ કોપી અમેને સમાલોચના માટે

બેટ મળી છે. જેમાં સંસાર તરવામાં નિલંબ શાથી? દિવ્યદર્શન કોને કહેવું, દિવ્યદર્શનના ત્રણ ભેદો, આત્મ-દર્શનમાં છ દર્શન તેનો પ્રભાવ, પોતાના દોષ કેમ જેવા? દેવ અને દાનવ દર્શનનું સ્વરૂપ તેના ઉપર અધકસૂરિનો મોક્ષમાં કેમ પ્રતિબંધ થયો, સ્વદોષ જેવાનો અભ્યાસ તે જ આરાધક કહેવાય આત્મ-નિરીક્ષણ કેમ કરવું, સ્વદોષ ભૂલેલ પાટિલા સ્ત્રીને સાધવીજીએ અમરવાણીવડે કરાવેલું દુઃખનું નિદાન વગેરે વિષયો દિવ્યદર્શનના વિષયમાં પૂજ્ય ભાતુવિજયજી મહારાજે સાદી અને સરલ ભાષામાં સુંદર રીતે ચર્ચ્યા છે. લઘુ પત્રિકા હોવા છતાં પ્રાણીઓનું ખરું દિવ્ય-આત્મદર્શન-ભાન કરાવનાર છે. વિદ્વાન મુનિવરોના જ્ઞાનના પરિપાકવડે આપેલા વ્યાખ્યાન કે વક્તવ્ય આવી પ્રવચન પત્રિકાદ્વારા પ્રકાશન કરી દરેક શહેર ગામેમાં મોકલતાં ધણા ઉપકાર થાય અને પ્રાણીઓ પોતાના દોષ દર્શન જોઇ આત્મદર્શન કરતાં શીખે જ એમ અમો માનીએ છીએ. અમો આ પત્રિકાની પ્રગતિ ઇચ્છીએ છીએ.

૨ જિનવાણી—લેખક શ્રી હરિસત્ય બદાચાર્યજી ઇંગ્લીશમાં લખેલ તેનો ગુજરાતી ભાષામાં અનુવાદ ગુજરાતી અનુવાદ ભાષા સુશીલે કર્યો હતો. ધણા વર્ષો પહેલાં પ્રકટ થયેલ હતો, પરંતુ મારવાડ, અંગાલ, પંજાબ વગેરે પ્રાંતોમાંના જૈન બંધુઓ આ હિંદી ભાષાના અનુવાદથી સારો લાભ લઈ શકશે. તેવા આશયથી અનુવાદક વૈલ ગોપીનાથ ગુપ્તે કરેલ છે. શ્રી ચારિત્ર સ્મારક ગ્રંથમાલાના ૪૬ મા પુષ્પ તરીકે તેમના સુશિષ્યો મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ ત્રિપુટીઓએ પ્રકાશન કરી ગુરુમકિત કરી છે. આ ગ્રંથ જૈનધર્મી ન હોય તેવાઓને જૈનધર્મનો મર્મ સમજવા એક ઉપયોગી વસ્તુ બની છે આ ગ્રંથમાં સાથે કર્મવાદ, ભગવાન પાર્શ્વનાથ, મહામેધવાહન ખાર-વેલ એ સાર લેખોનો વધારો કર્યો છે. પ્રકાશક શ્રી ચારિત્ર સ્મારક ગ્રંથમાલા મૂલ્ય અઢીરૂપિયા.

૩ શ્રી દેશના ચિંતામણિ ભાગ-૩-૪-૫ મો જેના લેખક વિદ્વાન પૂજ્ય શ્રી વિજયપદ્મસૂરિ મહારાજ છે. આ ગ્રંથમાં ત્રીજા, ચોથા અને પાંચમા તીથેકર ભગવાનની દેશના સાદી સરલ ગુજરાતી

ભાષામાં લખાયેલ હોય બાળજીવોને ખાસ ઉપયોગી છે. સંક્ષિપ્ત ચરિત્ર પણ છે. પ્રકાશક શ્રી જૈન ગ્રંથ પ્રકાશક સભા અમૃત્ય બેટ, શેઠ જેમંગભાઈ કાળીદાસ તરફથી મળેલ છે.

૪ શ્રી હરિખંભ મચ્છીનું અદ્ભૂત ચરિત્ર શ્રી નવરમરણ સાથે-મુનિરાજશ્રી હંસસાગરજી મહારાજ અનુવાદક છે. સાદી સરલ ભાષામાં છપા-વેલ વાંચવા જેવું રસિક છે પ્રકાશક અને પ્રાપ્તિ-સ્થાન શાહ મોતીચંદ દીપચંદ ઠળીયા (તળામ) જે મુંબઈ કાટનિવાસી શેઠ અમૃતલાલ કેશવજી તરફથી બેટ મળેલ છે.

૫ શ્રી મહેન્દ્ર જૈન પંચાંગ-વર્ષ ૧૮ મું કર્તા પૂજ્ય પંચાસ વિકાશવિજયજી મહારાજ.

સંવત ૨૦૦૬ ની સાલનું સૂક્ષ્મ (સાચન) ગણિતવાળું આ પંચાંગ અમોને બેટ મળેલું છે. અઠાર વર્ષથી કર્તા મુનિરાજ આ પંચાંગ કરી જૈન જૈનેતર પ્રજા સમક્ષ મૂકી મહાન ઉપકાર કરે છે. તેઓ સાહેબે ભૂલ બતાવવા એક વખત સૂચના કરેલી છતાં છતાં હજી સુધી કોઈ જ્યોતિષ નિષ્ણાતો ભૂલ કાઢી શક્યા નથી (ખોટું ઠરાવી શક્યા નથી) સાચન અને નિરચન પ્રમાણે દર વર્ષે જ્યોતિષીઓ ધણા પંચાંગો પ્રગટ કરે છે, પરંતુ જેમને સૂક્ષ્મમાં સૂક્ષ્મ (સાચો) સમયની જરૂર હોય તેને આ પંચાંગ જરૂરીઆત પૂરી પાડે છે. અને તેને આટલા વર્ષ સુધી કોઈ ખોટું ગણિત ઠરાવી શક્યા નથી, તે જ તેની સત્યતાનો પુરાવો છે. જૈન મહાત્મા અનેક રીતે ઉપકાર કરી શકે છે તે માંહેનો આ એક છે. કિંમત ચોદ આના, પોસ્ટ અલગ, અમારે ત્યાંથી મળશે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને સૂચના.

પુસ્તક ૫૦ મું (ગયા માસ) આવણથી શરૂ થયું છે અને આ અંક બીજો છે. દર વખતે બેટની યુદ્ધ દરેક આવણ માસમાં વી. પી. કરી લવાજમ વસુલ કરવામાં આવે છે પરંતુ આ વખતે બેટની યુદ્ધનો નિર્ણય થવામાં બીજા કાર્યોને લઈને દીલ થતું છે. તે બેટની યુદ્ધ તૈયાર થતાં લવાજમ વસુલ કરવા કારતક માસમાં વી. પી. કરવામાં આવશે. જેથી સ્વીકારી લેવા સૂચના છે. (તંત્રી)

જાલદી મંગાવો.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર) ફરીથી છપાવી શકાતું નથી.

(શ્રી અમરચંદ્રાચાર્યકૃત)

ધર્મકથાનુયોગમાં શ્રી તીર્થંકર ભગવંતોના ચરિત્ર જેમાં આવેલ હોય છે તે ઉત્તમોત્તમ ધર્મકથા કહેવાય છે, જેના વાંચન-મનન અને અનુકરણથી મનુષ્ય મહાન પુરુષ બને છે, બાળકોને વાંચતા રસ ઉત્પન્ન થાય, હૃદયદા પ્રકટે, સહેલાઈથી મનન કરી કંઠાત્ર ચર્મ શકે સક્ષિપ્ત જિનેશ્વર દેવોના ચરિત્રો જ બાળજીવોને પ્રાથમિક ભૂમિકારૂપ ખાસ મનાયા છે. અને તેવો આ ગ્રંથ છે. સુંદર સાદી, સરળ ગુજરાતીમાં છપાવેલ છે. તેમાં વિશિષ્ટતા એ છે કે પ્રથમ મુખદર્શન ઉપર પવિત્ર શ્રી શત્રુંઘ્ય તીર્થનો દશ્ય-ફોટો છે, ગ્રંથની શરૂઆતમાં પૂજ્યશ્રી હરિભદ્રાચાર્યકૃત મહાદેવ અષ્ટક, પછી અનુક્રમે દરેક તીર્થંકર ભગવંતોના રંગના ફોટોઓ, પરમાત્માના ચરિત્રો, વચમાં શ્રી યશોવિજયજી મહારાજકૃત પરમાત્મ જ્યોતિ પચ્ચીશી, પરમાત્મા પચ્ચીશી, શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યકૃત વીતરાગસ્તોત્ર અને છેવટ શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરકૃત ખત્રીશીએ સર્વ મૂળ અર્થ સાથે આપવામાં આવેલ છે. સુંદર આકર્ષક વગેરેથી આકર્ષક, અનુપમ આ ગ્રંથ તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૬-૦-૦ (પોસ્ટે જ ભુલું.)

શ્રી દેવભદ્રાચાર્ય કૃત-

શ્રી કથારત્નકોષ ગ્રંથ (અનુવાદ) (ભાગ ૧ ભા)

ધર્માર્થ નામને શૈલાવતો આ કથારત્નકોષ ગ્રંથ સંવત ૧૧૫૮ ની સાલમાં પૂજ્ય પૂર્વાચાર્ય મહારાજે મૂળ પ્રાકૃતભાષામાં સુમારે સાઠનાર હળર પ્રલોકપ્રમાણમાં વિદ્વતાપૂર્ણ રીતે રચેલો છે. આ ગ્રંથમાં સમ્પ્રદાયલિના ત્રીશ સામાન્ય ગુણો અને પંચ અણુવતના સત્તર વિશેષ ગુણો મળી પચાસ ગુણો સુંદર, અનુપમ, વાચકને રસ ઉત્પન્ન કરે તેવી કથાઓ જે કેટલીક કથાઓ તદ્દન નવીન બીજે નહિં જોવાયેલી, તે નહિં વાંચતા સાંભળવામાં આવેલી જે જે ગુણો સાથે વંચાય તે તે ગુણો મદ્ય કરવાની વાચકને મડીમર જિજ્ઞાસા થાય અને સાથે આત્માને આલ્હાદ ઉત્પન્ન કરે તેવી કથાઓ છે.

દરેક કથાના વર્ણનમાં અને ઉપસંહારમાં તે તે ગુણોનું સ્વરૂપ, તેનું વિવેચન, તેના ભગતા ગુણદોષો, ભાષાકાનિર્ણય નિરૂપણ અતિ વિદ્વતાપૂર્ણ રસભરિત રીતે કર્યું છે.

ગુણોના વર્ણન ઉપરાંત પ્રસંગોપાત અનેક મહત્વના વિષયો જેવાં કે ઉપવન, ઋતુ, રાત્રિવર્ણનો વગેરે; તેમ જ રાજકુળના પરિચયથી થતાં ભાષો, સત્પુરુષોનો માર્ગ, દેવદર્શન, પુરુષોના પ્રકારો, નહિ કરવાલાયક, છોડવાલાયક, ધારણ કરવાલાયક, વિશ્વાસ નહિ કરવાલાયક, રત્નલક્ષણો, સામુદ્રિક, રત્નપરીક્ષા વગેરે આકર્ષક વિષયો, દેવચરુધર્મતત્ત્વનું અનુપમ સ્વરૂપ, વ્યવસ્થાપનવાદ રચણ, આઠ પ્રાતિહાર્યનું સ્વરૂપ, ધર્મતરત્ત્વપરામર્શ, જિનપૂજનું વિસ્તૃતસ્વરૂપ, સામાન્ય ધર્મોપદેશ, મૂર્તિપૂજા વિષયિક વર્ણન, ઉપધાન, જગત્તરણ્ય તથા મૂર્તિપ્રતિષ્ઠા આદિ વિધાનો અને અંતર્ગત અનેક કથાઓ આપવામાં આવી છે. જે મનનપૂર્વક નિરંતર પઠનપાઠનથી વાચક જરૂર આત્મકલ્યાણ સાધી શકે છે.

મૂળ ગ્રંથના સંપાદક, મહાન સંશોધક સાક્ષરશિરોમણિ કૃપાળુ શ્રી પૂજ્યવિજયજી મહારાજશ્રીની ભણેલી વિદ્વતાપૂર્ણ ગુજરાતી ભાષામાં મૂળ ગ્રંથમાં આવેલી છે તે જ પ્રસ્તાવના આ પ્રથમ ભાગમાં અંગ્રેજી પ્રગટ કરી છે,

ઊંચામાં ઊંચા ટકાઉ કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી અક્ષરોથી ચાલીશ ફોન્ટ કાઢીને આઠ પેજમાં વિવિધ રંગીન કવરઝેકેટ મજબૂત આઈડીગથી સુંદર આ ગ્રંથનું પ્રકાશન કરેલ છે. અનેક વિષયોનું જ્ઞાન કરાવના આવો ગ્રંથ હજી કોઈ પ્રગટ થયો નથી તેમ વાંચતા ખાલમ પડશે. કિંમત રૂ. ૧૦-૦-૦ પોસ્ટે જ ભુલું.

શુદ્ધક : સાહ્ય ગુલાબચંદ બલ્લભાઈ : શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : ડાહ્યાપીઠ-જાવનગર.